

עפ"ג 17122/09/18 - מדינת ישראל נגד מח"ח, בצ"י

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 17122-09-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המעוררת

1. מח"ח
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
2. בצ"י
ע"י ב"כ עו"ד כרמל בתו

נגד
משיבים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 18.6.18

בת"פ 62457-11-16.

כללי

1. המשיבים הורשעו על יסוד הודאותיהם בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא. כל אחד מהם נדון לעונשים הבאים: 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪, ו- 6 חודשי פסילה על תנאי מהחזקת או הוצאת רישיון נהיגה. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. **ואלה המעשים:** ביום 1.11.16, בשעה 19:38, ברמלה, מכרו המשיבים לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 9.6416 גרם נטו תמורת סך של 6,000 ₪. ביום 8.11.16 בשעה 16:30 לערך, מכרו המשיבים לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 9.4801 גרם נטו תמורת סך של 6,400 ₪. בשני המקרים הביאו המשיבים את הסם מאדם אחר, אליו העבירו את הכסף ששילם להם הסוכן. באישום הראשון קיבל המשיב 1 לידיו סכום של 700 ₪. באישום השני, הסוכן יזם את העסקה.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. המערערת עותר להחמרת גזר הדין באופן שיהלום את חומרת העבירות בהן הורשעו. המלחמה בנגע הסמים מחייבת מלחמת חורמה המתבטאת בענישה מחמירה ומרתיעה. יש לתת משקל בכורה לאינטרס הציבורי שבהרתעת עברייני הסמים. במקרה דנן מדובר בכמות סם גדולה ובסכומי כסף משמעותיים שהתקבלו תמורתה. הסם עצמו הינו מסוכן ואין מדובר בסם קל. העונשים הנוהגים בעבירות אלה חמורים פי כמה מאלו שהטיל בית משפט קמא על המשיבים. מדובר בשתי עבירות. הן בוצעו לאחר תכנון והכנה מוקדמת ומטרתם בצע כסף. עוד נטען כי הוענק משקל רב מדי לשיקול השיקום ולנסיבותיהם האישיות של המשיבים ללא הצדקה. המשיב 2 סיים לכאורה הליך גמילה בשנת 2016 ועוד באותה השנה ביצע את העבירות בתיק שלפניו. שירות המבחן לא התרשם בשום שלב כי המשיבים עברו הליך שיקום, ונאמר כי הם נמצאים אך בתחילתו של הליך שיקומי או לכל הפחות בעיצומו. לחלופין, נטען כי גם אם התרשם בית משפט קמא מהליך שיקומי מוצלח שעברו המשיבים, היה עליו להתחשב בזאת בתוך מתחם הענישה ולא לסטות ממנו, כפי שעשה. שיקול השיקום הינו שיקול אחד בלבד מבין השיקולים בענישה. לפיכך, עותרת המערערת להטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל על המשיבים, באופן התואם את מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דנן.

הוסף כי אף צו מבחן לא הוטל על המשיבים. משיב 1 אינו מזהה את הבעייתיות של מצבו ובפרק זמן של חמישה חודשים לא ניתן לומר כי הוא השתקם או כי קיים סיכוי לשיקומו. אף שמדובר בבחור צעיר ללא עבר פלילי. באשר למשיב 2 הוסף, ביחס אליו (לאור מועד ביצוע העבירות), לא היה מקום לעונש קל נוכח עברו.

ב"כ המשיב 1 הפנה לכתב האישום המתוקן לפיו לא המשיבים הם אלה שמכרו את הסם אלא אדם אחר שלא עמד לדין, הוא הכתובת לאספקת הסם והוא קיבל את התשלום. גזר הדין אינו חריג. חלפה תקופה משמעותית ממועד ביצוע העבירות, המערערת לא הצביעה על נתונים ששוללים שיקום, והבסיס שעומד בערעור המדינה הנו מוטעה. באה הפניה לפסיקה התומכת בגזר דינו של בית משפט קמא. לאור שיקומו של המשיב. לא מדובר בטעות קיצונית או בלתי סבירה. על כן יש לדחות הערעור.

ב"כ המשיב 2 טען כי לא נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא. בית משפט קמא נתן דעתו לנסיבותיו הקשות יוצאות הדופן ותהליך השיקום של המשיב. מדובר במשיב שאובחן כסובל מפיגור שכלי בינוני, נשוי ואב לשלושה, אשתו סובלת ממאניה דפרסיה מאובחנת, והם נתמכים על קצבאות המל"ל וסיוע משפחתי (הוגשו מסמכים). וכן, בן הסובל מבעיות רגשיות. למשיב הרשעה אחת משנת 2015 בעבירות רכוש על רקע סמים וסיים הליך גמילה בשנת 2016, בלא קשר להליך המשפטי. הרקע לביצוע הנו שהמשיב הגיע לסוכן לקנות סם ואותו סוכן שאל אותו אם הוא יכול לקנות לו סמים. המשיב, שמכיר את הסוכן, ניגש אליו עם הסוכן לרכישת הסם. מי שקיבל את הכסף ומכר את הסם היה הסוכן ולא המשיב. וכן, לפני מספר חודשים קיבל המשיב תעודת בוגר ממרכז השיקום, זו פעם ראשונה בחייו שהוא עובד, צעד המעיד על שיקום ממשי. יש לראות באירוע כמעידה אחת. מכל אלה יש לדחות הערעור.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב 1, עולה כי הינו כבן 22, רווק, מתגורר בבית הוריו בירושלים ועובד מזה כשנה וחצי אצל קבלן בנין בעבודות כלליות, ללא הרשעות קודמות. המשיב לא התגייס לצה"ל ומסר כי עושה שימוש יומיומי בסמים מאז גיל 18, אך טען כי מעת מעצרו בתיק זה חדל משימוש בהם, ובדיקות שמסר נמצאו נקיות משרידי סם. המשיב קיבל אחריות חלקית על ביצוע העבירות, הביע עמדה מצמצמת וקורבנית, והרושם הוא כי ביצע את העבירות לצורך מימון שימוש בסמים. המשיב שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים, השתתף בחמישה מפגשים ושיתף פעולה. לא נפתחו נגדו תיקים נוספים מעת ביצוע העבירות דנן. הומלץ על של"צ בהיקף 300 שעות, צו מבחן לשנה

וחצי ועונש מותנה.

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב 2, עולה כי הינו כבן 34 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים, מתגורר עם משפחתו בדירת עמידר ברמלה, מתקיים מקצבת נכות ועובד באופן חלקי כעוזר נהג. בעברו הרשעה בעבירות סחר בסמים משנת 2016 והרשעות בעבירות רכוש ואלימות מהשנים 2011-2015. סובל מפיגור שכלי בינוני עם הפרעות התנהגות. לאורך השנים ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי לסמים ולאילוהול. הוא מתקשה לזהות מצבי סיכון ומתקשה לווסת התנהגותו ולהציב גבולות פנימיים. הוא עבר הליך גמילה משמעותי בשנת 2014 וסיים אותו בשנת 2016. בנוגע עם התיק דנן, בחודש אפריל 2017 הוא שולב בטיפול בהתמכרות, שיתף פעולה ונתרם מהטיפול. תואר טיפול שכולל שיחות פרטניות, השתתפות בקבוצות, ליווי תעסוקתי וטיפול תרופתי הרגעי. בדיקות שמוסר נמצאות נקיות. פורט כי ליווי תעסוקתי הינו חשוב עבורו משום שמעולם לא עבד ולא רכש מיומנויות בתחום זה. המשיב הביע חרטה על ביצוע העבירות, אך התקשה להעמיק במניעים לביצוען ובדרך קבלת ההחלטות שלו. שירות המבחן ציין כי הוא ער לכך שהמשיב ביצע את העבירות הנוכחיות לאחר שסיים בהצלחה טיפול גמילה קודם, אך להערכת גורמי הטיפול, בעיתוי הנוכחי, המשיב מקבל מענה נרחב ומקיף יותר לקשייו המרובים ולרמת הסיכון, ולראשונה מזה שנים הוא עובד ומגלה מאמצים לנהל אורח חיים יצרני. מעת ביצוע העבירות בתיק זה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים לפיכך, הומלץ להטיל צו של"צ בהיקף של 200 שעות וצו מבחן למשך שנה וחצי.

דין

6. לזכות כל אחד מהמשיבים עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שקיבל על המעשים והבעת חרטה מצדו. כמו כן, יש להתחשב לקולה בנסיבות החיים המורכבות של כל אחד מהמשיבים, כפי שפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, והשתלבות חובית של כל אחד מהם בהליך טיפולי ייעודי. כמו כן, יש להתחשב לקולה בגילו הצעיר של המשיב 1 ובכך שהוא נעדר הרשעות קודמות. בנוגע עם המשיב 2, יש להתחשב לקולה גם במצבו הנפשי והקוגניטיבי.

מאידך, לחובת המשיבים נזקפת חומרת העבירות שביצעו, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, ובכלל זה ריבוי העסקאות, סמיכות הזמנים בהן בוצעו, כמות הסם שנמכרה, סוג הסם המסוכן, התמורה שהתקבלה והעובדה שאספקת הסם בוצעה זמן לא רב לאחר ההתקשרות עם הסוכן. האופן שבו נמכר הסם מלמד על זמינות ונגישות גבוהים של המשיבים לעולם הספקת הסמים. הכלל הנהוג בפסיקה בעבירות הסמים קורא ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי לעומת השיקולים האישיים והאינטרס השיקומי של מבצע העבירה. כל אלה שיקולים כבדי משקל. יחד עם זאת, לא ראינו כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא המצריכה התערבותנו. זאת, נוכח נסיבות ביצוע העבירות, שבוצעו בתוך כשבוע ימים, כשאחת העסקאות היתה ביוזמת הסוכן, ובנסיבות בהן המשיבים לא היו המרווחים העיקריים מהעסקאות, וכן נוכח השיקום אותו עברו כל אחד מהמשיבים, העלול לרדת לטמיון במידה שייקטע הרצף השיקומי, ולאור כך שבית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלבנטיים.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיבים והמשיבים בעצמם.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד